

Бриселски споразум као лакмус папир Вучићеве политике

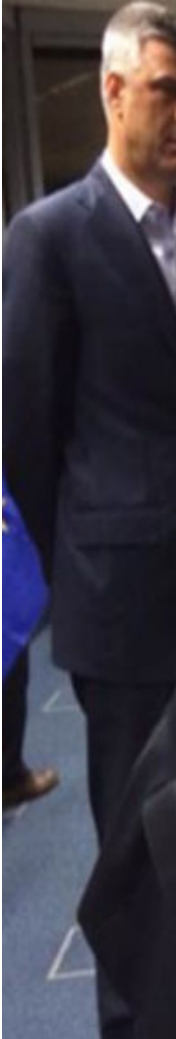
Косовска политика је најспорнији елемент политике коју премијер Србије Александар Вучић води већ четири године, и стога не треба да изненађује зашто напредњачка и таблоидна пропагандна машина пред изборе посвећује огромну пажњу Косову, настојећи да „докаже патриотизам“ преко јефтиних препирки са приштинским властима и што купљених, што принудних гестова подршке косовских Срба. Напредњачка политика стога представља слику у искривљеном огледалу десничарске политичке агенде из чијег су шињела изашли – док десница често гура друге политичке теме у запећак за рачун Косова, форсирајући косовско питање као централно, СНС на сличан начин своје пропагандне обмане и илузије везане за Косово преферира у односу на обмане и илузије везане за друга политичка питања.

Прво чињенице: пре три године ова власт (Дачић је тада био премијер, али је Вучић према општем признању био „први“, лат. *princeps*) потписала је одиозни Бриселски споразум, који је у најбољем случају представљао изузетно труо компромис, а у најгорем отворену издају српских националних интереса. Тим споразумом Србија се обавезала да укине своје органе локалне власти на Косову и замени их „косовским општинама“ у складу са „Ахтисаријевим планом“ (који никада нико у Србији није одобрио), уведе косовске Србе у косовске институције (владу, парламент, органе управе), укине српске судове на Космету и „интегрише“ их у „законски систем“ самопроглашене државе, расформира српску Цивилну заштиту и њене запослене интегрише у инструменте силе под контролом Приштине, као и да обезбеди Приштини чланство у регионалним организацијама, међународни позивни број, интегрисање електроенергетског система итд. Од свега реченог, Србија још увек није испунила само договоре о телекомуникацијама и енергетици (јер Приштина није испунила своје обавезе који се односе на те процесе), али је испунила све остало, гурајући (често уз помоћ претњи, уцена и физичке силе) косовске Србе у загрљај „косовских институција“. Од свега је, наравно, најскандалознија разградња органа локалне самоуправе и судских органа на Космету, чиме је држава Србија лишила своје грађане својих темељних уставних права.

Пише: Никола Малбашки
недеља, 24 април 2016 09:22

При томе су српске општине на Косову ликвидирани нелегално, и замењене такође нелегалним Привременим органима управе, који су Вучићевој влади обезбедили непосредну контролу на политичким процесима у српском делу покрајине, а Приштини дали повод да настави да јадикује како „паралелне институције нису расформиране“.

Приштина, са друге стране, није испунила ништа. Ништа, осим оног што је иначе хтела и намеравала да уради – да „устстави уставни и правни поредак косовске државе на њеној целој територији“. Руку на срце, тај пројекат им је ишао нешто спорије него што би волели, али се и даље одвијао у недвосмисленом правцу. Нарочито понижење за Србију у том процесу јесте фактичко блокирање реализације оног једног јединог уступка и „смоквиног листа“ који је Београд са Бриселским споразумом успео да „избори“ – оснивања Заједнице српских општина (ЗСО), за коју су нам Вулин и Дреџун својевремено обећавали да ће бити „Република Српска“ на Косову, а за коју се испоставило да ће бити удружење групе косовских општина, које раде у складу са косовским законима и косовским Уставом. Па је чак и то било превише за косовске Албанце, тако да успостављање те и такве безначајне и политички импотентне структуре још увек није започело.

„Неразумни потези Приштине“ на фону предизборне кампање

То нас доводи до садашњег тренутка, и најновијег „конфликта“ Београда и Приштине. Не рачунајући успоравање и кочење Бриселског дијалога, прво због политичке кризе у Приштини, а затим због српске предизборне кампање, технички преговори две стране су се настављали, и углавном сводили српске очајничке покушаје (са мање или више успеха) да, умољавајући европске и америчке дипломате, блокирају нове једностране потезе косовских власти.

Тако је било и ових дана – у неколико недеља, паралелно са активацијом предизборне кампање на Космету и инвазијом напредњачке „Аутобуске бригаде“ на општине и енклаве на Космету, Приштина је повукла неколико бахатих и карактеристично неразумних потеза, чији је једини циљ, без икакве сумње, било провоцирање српске стране. Прво су крајем марта косовске власти затвориле „непостојећу“ границу са Србијом за све цистерне из Србије, [одбивши да признају српске сертификате за превоз опасних материја](#) (ADR), будући да „ни Србија не признаје косовске ADR-сертификате“ (јер Косово није члан међународне конвенције за ADR, али у реду). То је физички блокирало увоз нафтних деривата на Косово из Србије, на велику радост албанских националиста и анационалне нафтне мафије.

Бриселски преговори у служби предизборне кампање, или, како Приштина ради за Вучића

Пише: Никола Малбашки
недеља, 24 април 2016 09:22

Бриселски преговори у служби предизборне кампање, или, како Приштина ради за Вучића

Пише: Никола Малбашки
недеља, 24 април 2016 09:22

